

Náš pardon, milosti syn

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Náš Pardon, Milosti syn

zpěv: M.Krbec

Že neznáš tu historku slávy?
to teda je vina všech vin!
Vždyť ten, kdo tak strhoval davy,
byl pardon ten Milosti syn.
Ať venkov, či terén, či město,
tam všude on běhal a jak!
Ač bejvali rychlí, on přesto
je zdolal a letěl jak pták.

ref.:

Byl z Varty – má královský žezlo,
to venkovský místo kde rost
a matčin chov Memluk měl heslo:
Jen vítězit dobrý je dost.
Měl srdce svý statečný po ní
a tělo jak pero a klín,
jak oheň a nejtvrdší z koní
byl Pradon, ten Milosti syn.

Tak v Turonu, v půldruhé míli
už Yatendon pár délek ved
a všichni ho viděli v cíli,
náš spolek jen tuhnul a bled.
Leč staroušek v robustních kostích
měl sílu a mužně se rval.
On vyrazil, záhy ho dostih
a v cíli ho dýlku vzal!

ref.: -

A k Menindy vedla pak jízda,
kde běžel se President's Cup,
tam do toho vosího hnízda,
kdo není rváč, není tam chlap.
Teď zbejvá jen necelá míle,
ten závod měl pekelnej spád
a přichází zase ta chvíle,
kdy Pradon jde podíl svůj brát.

On brát jde svůj královskej podíl,
co odraz, to výbuch je spíš,
tak jakoby zrovna se zrodil,
krok dlouží se, trup klesá níž!
A z cedrů vír strhává listí,
když řítí se houf kolem nich.
Náš Pardon je král v poli jistý
a marně zní bičíků švih.

ref.: -

Skrz peloton Pardon jen plachtil,
prod radosti zaplavil nás.
Don s Valčíkem marně se pachtil
a Yatendon docela zhas.
Jen dívat se mohli už na to,
jak kolem nich hučel jak mlýn.
Jó, byl to náš Mistr a zlato,

král Pardon, ten Milosti syn.

Už sešel a vpadly mu zraky,
já stárnul s ním zbělel mi vlas.
Kam koně jdou, tam chci jít taky,
až umře a přijde můj čas.
To nebe kde harfa zní tklivá,
tam nechci to není můj styl.
Jen kopyt zvuk, ten pro mě zpívá,
jen s tím bych rád na věky žil.

ref.: -

Já věřím, že závodní koně,
zas vstanou a daleko kdes,
už závody chystají pro něj,
tam tiše jak myška bych vlez.
Pak započne závod všech koní
a všichni jsou vedle Něj stín,
když v cíli se pro vavřín skloní
náš Pardon, ten Milosti syn.